(దశాబ్దాల క్రిందటి తెలుగు వారి జీవన విధానాలకు అద్దం పట్టిన సరదా కబుర్ల సమాహారం)

64

(9 సెప్టెంబరు 71, ఆంధ్రప్రభ దినపత్రికలో ప్రచురితం)

జీవితాలు ఎలాగో అలా దొర్లిపోతూ ఉంటాయి. వాటిని ఆపడం ఎవరితరం? సుఖపడనివ్వండి, అపకీర్తి సంపాదించనివ్వండి. బాధ్యతలు నెత్తిమీద కూర్చోనివ్వండి. తరిగిపోనివ్వండి. రోజులు జరిగిపోతూనే వుంటాయి. తెలియకుండా ఆయువులో కొంతభాగం త్రుంచుకు పోతూనే వుంటాయి.

ఎవరి అనుభవం వారిది. ఎవరి ఆవేదన వారిది. సూర్యభగవానుడు ఉదయించాడు గదా... ఇంత కమ్మటి కాఫీ త్రాగి, ఆ చిరువెచ్చగాలిలో, కొంచెంసేపు పచార్లు చేద్దామంటే అవసరాలు వచ్చి చెవి దగ్గర కందిరీగల్లాగా మ్రోగుతాయి. ఖంగారు పెట్టేస్తాయి. మరింత పెద్ద సమస్యల కొండముచ్చులు వచ్చి బుర్ర గోకుతున్నట్లు గుడ్లు పీకడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు వుంటుంది. ఇంకేం అనుభవిస్తాడా ప్రకృతిని!?

కందిరీగలు చెవి దగ్గర వ్రాలలేవు.

అయినా కొందరు, ఈనాటి పరిస్థితులను, తమ సమస్యలను ఎంతమాత్రం లెక్కచెయ్యని స్థితప్రజ్ఞులున్నారు. వారి మనస్సులు కదలవు - కరగవు. ఏ కందిరీగా చెవి దగ్గర వ్రాలడానికి సాహసించదు. ఎన్ని కొండముచ్చులు వచ్చినా ఆయన మెదడు బరికేందుకు సాహసించవు.

మొన్న ఒక మిత్రుడు వచ్చాడు మా యింటికి. సాయంత్రంపూట వరండాలో కూర్చున్నాడు మాట్లాడుతూ. మంచి గాలి వీస్తోంది. ఇస్త్రీ బట్టలు కట్టుకుని ఠీవిగా కూర్చుని కులుకుతున్నాడు. నేను లోపలనుంచి వచ్చి కాఫీ ఇచ్చి "ఏమిటంత సంతోషంగా వున్నావు?" అన్నాను.

అతడు తనను గూర్చి కొంచెం సేపు వర్ణించుకున్నాడు. వాతావరణాన్ని వర్ణించాడు. ఇలాటి సమయంలో "నాకింకా పెళ్ళిచేయవలసిన ఆడపిల్లలు లేరుగదా - ఉంటే ఇంత సంతోషంగా వుండకలిగేవాణ్ణా! అనిపించింది. వెనుక ఆడపిల్ల పెళ్ళి చేశామంటే అదివేరు. మూడెకరాలూ అమ్మి ముచ్చటగా చేసివేశాం. ఇప్పుడెలా? కొమ్ములు విరిగిన మ్రోడుదగ్గిర తుమ్మెద సంగీతాలేం వినిపిస్తాయి. ఆడపిల్ల పెళ్ళి సమస్య లేకపోవడం మాట తలిస్తే ఏదో సత్కారం జరిగినట్లుగా వుంటుంది." అన్నాడు.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమే. ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళ సమస్యలు అంత కష్టంగానూ వున్నాయి. సత్కారం చేస్తున్నట్లే వుంటుంది - ఆ సమస్యనుంచి వొడ్డునపడ్డవాళ్ళకు. అయిదారుగురు ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళు చేసిన తండ్రికి ఈరోజుల్లో నోబెల్ బహుమతి ఇచ్చినా సరిపోదు. అంత గౌరవం కల్పించవలసిందే" అన్నాను.

"ఆ ఛాన్సు నాకు లేదు. నేను కన్నది ఒక్క ఆడపిల్లే" అన్నాడాయన.

ముగ్గురు పెళ్ళీడు పిల్లలు - మౌనవ్రతం

ఈ మిత్రుడు పొందే సంతోషం నిజమైన సంతోషమే. అలా వొడ్డున పడ్డ వాళ్ళందరూ ధన్యులే. ముగ్గురు నలుగురు పెళ్ళి ఈడు వచ్చి ఇంట్లో సిద్ధంగా వున్నా - ఏమీ చింతలేనట్లు నిద్రపోయేవారు కొందరున్నారు.

మా బంధువుల్లో ఒకాయనకు ఇరవై అయిదు వసంతాలు దాటిన కుమార్తె వుంది. ఇంచుమించుగా జీవిత వసంతం దాటిపోయినట్లే. అయినా ఆ విషయం గురించి ఆలోచించడు. తనకేవో ఇతర సమస్యలు చాలా వున్నాయని జాబితా చదువుతూ వుంటాడు. సలహాలు అడుగుతూ వుంటాడు. వాటి విషయంలో కొంత చింతాక్రాంతడవుతూ వుంటాడు. ఆడపిల్ల పెళ్ళిమాట మాత్రం ఆయన ఏ సమయంలోనూ పొరపాటున కూడా ఎత్తడు.

ఎవరైనా పూర్వకాలపు వాళ్ళు వూరుకోలేక" అమ్మాయికి ఎక్కడైనా సంబంధాలు చూస్తున్నారా?" అని ప్రశ్నించినపుడు మాత్రం. "చూడటమంటూ పెద్ద పనేంలేదు. ఏదో ఒకటి చూసి ఈ సంవత్సరం చేసేద్దామనే వుంది మూఢం వెళ్ళగానే - కలిసివస్తే అదో పెద్ద సమస్యకాదు లెండి" అంటాడు. ఎంతో ధీమాగా ఆ పెళ్ళివిషయం ఆయన ఎప్పుడూ ఆలోచించి అన్నీ సిద్ధంచేసినట్లు.

ఆయన కుమార్తె నాలుగువత్సరాల వయస్సులో ఉండగా ఎవరింట్లోనన్నా పదేళ్ళ పిల్ల కనపడితే చాలు.. "ఏం? ఇంకా అలా కూర్చున్నారు. ఎక్కడైనా సంబంధం చూశారా? వెతికేటప్పటికి ఇంకోరెండేళ్ళు పట్టదూ.. ప్రారంభించండి అన్వేషణ. చేసేది చెయ్యక తప్పదు. మరి అనవసరంగా దూషణలపాలు కావడం దేనికి? " అని అడగని సలహాలు చెప్పిపోతూ వుండేవాడు.

అల్లుళ్ళ తరపున అడ్వకేటు

పదిహేనేళ్ళు దాటిన పిల్లలున్న యింటికి వెళ్ళినప్పుడు "ఏమండీ మీ కమలకు పెళ్ళిచెయ్యరా? ఎన్నాళ్ళుంచుతారిలా? ఒకళ్ళ యింటికి పంపించడం ఇష్టంలేదా? పోతే ఇల్లరికం తెప్పించుకోండి అల్లుణ్ణి. ఇదేం బాగుండలా!" అని సలహాలు చెప్పిపోతూ వుండేవాడు, ఇంటింటికి తిరిగి అల్లుళ్ళ తరపున వకాల్తా పుచ్చుకున్న అడ్వకేటులాగా.

తన స్వంత విషయం వచ్చేసరికి సందేశాలన్నిటికీ స్వస్తిచెప్పి తన ఆడపిల్లను మొగపిల్లవాడుగా భావించి, అలాకాళ్ళు విరిగిన అజంతా చిత్రంలాగా వుండిపోతున్నాడా పెద్దమనిషి. కొంచెం ఆధ్యాత్మిక భాషలోకి పోతే స్థితప్రజ్ఞుడు.. మాములు భాషలోకి పోతే - బండమనిషి.

'ఈవిణ్ణి సిస్టర్ నివేదిత చేస్తారుగా!'

ఆ ఇంటికి వెళ్ళివచ్చేవారందరూ ఆ అమ్మాయిని చూసి "తండ్రిగారీవిణ్ణి సిస్టర్ నివేదితగా తయారుచేయడానికి పూనుకున్నాడల్లేవుంది. అనుబంధాలు తెంచాలని చూస్తున్నప్పుడింకా సంబంధాలు వెతకడం దేనికి?" - అనడంకూడా వింటూ వుంటాం. అయినా ఆయనగారు తొణకరు. పోజు మాత్రం మార్చడా మహానుభావుడు.

కూతురు పెళ్ళి విషయం ఆయన దివ్యచిత్తానికి తేవడానికి ఆయనగారి అర్ధాంగికి కూడా భయమే. ఎప్పుడైనా నోరు తెరిచి అడిగితే "పదిమాట్లు ఆమాట ఎత్తబోకు. అమ్మాయి మనస్సు చెడిపోతుంది వింటే" అని మందలిస్తూ వుంటాడట. ఆయనగారు - అంతవరకూ ఆ అమ్మాయి మనస్సు చెడిపోకుండా ఫ్రిజిడేర్‌లో పెట్టిన వస్తువులాగా చక్కగా వున్నచోట్లు.

వయస్సొచ్చిన పిల్లలున్నా వానా వల్లప్పలు తప్పవు

ఈయనగారేమిటి? ఇద్దరు, ముగ్గురు ఆడపిల్లలు పెళ్ళిళ్ళకోసం సిద్ధంగా వున్న తల్లితండ్రులుకూడా ఆ మాట ఎత్తకుండా, ప్రణయగీతాలు పాడుకుంటూ కులాసా కబుర్లు చెపుతూ వుంటారు. - వాళ్ళ వయస్సింకా వానావల్లప్పల దశలోనే వున్నట్లూ - పిల్లలు అకాలంలో జన్మించి ప్రక్కగదిలో ఎక్కడో తోచక ఆడుకొంటున్నట్లూ.

రోజులు మారుతున్నా - సమస్యలు నెత్తిమీద ఎక్కి పిండికొడుతున్నా. తోటివాళ్ళను చూచి తమ ఆడ సంతానం సిగ్గుపడుతున్నా. ఆ తల్లిదండ్రులు మోజుల్లో పడేకాలం గడుపుతారేగానీ అల్లుళ్ళను వెతకడానికి అడుగుబయట పెట్టరు.

ముగ్గురు ఆడపిల్లలు పెళ్ళీ ఈడుదాటి 'అలో లక్ష్మణా' అంటుడగా ఇంటికి పెద్ద అయిన అన్నగారు - ముగ్గురు భార్యల్ని చేసుకుని దశరథుడల్లే కులుకుతున్నాడుట. ఆయన నిర్లిప్తతకు నీరాజనాలందించాలి.

Post your comments